

бъше издалъ една заповѣдъ, споредъ която, дѣто се намѣри нѣкой врачъ или нѣкоя врачка изъ царството му, да бѫдатъ избити. Врачкитѣ, това сѫ истинските хора, които иматъ общение съ небето. И въ България има такива врачи, които служатъ на хората безъ пари. Тѣзи врачи сѫ истинските хора, които могатъ да ви кажатъ нѣщо. На тѣхъ, ако искате, може да дадате нѣщо, а можете и да не имъ дадете нищо. Тѣ не работятъ за пари.

Да оставимъ сега българските врачи, но да се върнемъ къмъ Саула. Саулъ отиде при тази жена — адентъ и ѝ каза: Искамъ да повикашъ бившия еврейски пророкъ Самуилъ да се поразговоря съ него, да ми каже, какво да правя. Той мислѣше: Самуилъ ме тури на това място, той ще ми каже, какво трѣбва да правя. Тя знаеше, че този, който седи прѣдъ нея е еврейскиятъ царь Саулъ, който издаде заповѣдта да се убиватъ врачиците въ неговото царство, и се зае да му усълужи. Тя знаеше какъ се викатъ умрелите. Казваше: алло! — Самуилъ се яви. Тя извика Самуила, но като разбра, че еврейскиятъ царь Саулъ седи прѣдъ нея, каза му: „Ти защо не ми каза, че си еврейскиятъ царь, или искашъ да разберешъ, дали и азъ не съмъ отъ тия адепти, та и мене да подложишъ на смъртно наказание? — Не бой се, каза ѝ Саулъ, животъ ти ще бѫде запазенъ. Той приказва съ Самуила, който му каза: „Съжалявамъ, че ти не изпълни Божиите заповѣди, наруши ги, вслѣдствие на това утрѣ ще бѫдешъ заедно съ мене“. И така, на другия денъ той отиде при Самуила.